

KRONIKA JIMRAMOVA

2008

OBRAZOVÁ DOKUMENTACE

**Výstavba
osmibytového domu
na Benátkách**

**Výstavba osmibytového domu
na Benátkách**

Pokračování úprav před nákupním střediskem

Pokračování úprav před nákupním střediskem

Obecní traktůrek

Kanalizace za zámkem

Kanalizace za zámkem

Dům před demolicí

Stavba rodinného domku č.p. 119 v Říční ulici

V Panské ulici byl zbourán zchátralý domek č.p. 126 a 219 (Kvapilovo)

**Pokračování výstavby rod. Domku
č.p. 328 „na cihelně“**

**Dětské hřiště za
zámkem s novým
zařízením**

**Pařezová chaloupka
u Borovských
na Padělku.
Použita část kmene
Krejzkovy lípy z
Telecího**

**Stavba garáže pana Kaši
na místě bývalého
domku č.p. 91**

V zámeckém parku Bludníku byl skácen smrk z roku 1848

Pavel Borovský

Největší smrk na Jimramovsku už nestojí

Jimramov (il) - Možná největší smrk na Žďársku padl. Ten v parku Bludníku v Jimramově, patřící nepochybně mezi největší na Vysočině, musel jít k zemi. Před třemi lety jej totiž zasáhl blesk a strom uschnul.

S výškou čtyřicet metrů a téměř sedmnácti metry krychlovými objemu dřeva byl na Jimramovsku určitě největší. To si myslí i majitel zdejší dřevorubecké firmy Pavel Borovský. Právě on víc než stošedesátiletý strom minulý týden skácel. Pro místní to šlo až nečekaně rychle. A přitom díky silnému větru, který jinde dělal velké problémy, i překvapivě snadno. Vichřice, jinde dělající vyvrácením stromů škody, totiž kupodivu nutnému skácení obra pomohla.

„Čekali jsme na příhodné počasí. Chystali jsme se na to každým dnem, ale nakonec rozhodl pro vět-

GIGANT NA ZEMI. Tloušťku kmene obrovského smrku dokazuje i srovnání s výškou dřevorubce.
FOTO: IVAN LIDMILA

šinu lidí asi dost nepochopitelně vítr. V pátek jsem vyšel z domu a silný jižní vítr mně odnesl z hlavy čepici. Byl tak příhodný, že jsem neváhal, šel nabrousit řetěz na pilu a vyrazil. Vítr nakláněl strom přesně do směru, kam měl padnout. Tak jsem se do toho pustil a zhruba za tři čtvrtě hodiny byl na zemi,“ popisuje kácení Pavel Borovský.

Díky větru nemuseli dřevorubci použít jinak běžnou těžkou techniku. S ní by práce jinak totiž trvala několik hodin. Navíc by kácení zaměstnalo minimálně čtyři lidi. Takto to Pavel Borovský zvládl úplně sám.

„Musela by pomáhat vysokozdvíhací plošina a traktor. Z plošiny bychom uvázali kmen asi v deseti metrech výšky a traktorem jej při pádu směřovali na potřebné místo. To všechno nám vichřice ušetřila,“ potvrdil Borovský.

Že zmizel opravdu jeden z největších smrků, dokazují i jeho úctyhodné rozměry: výška 40 metrů, 106 centimetrů průměr kmene ve dvanácti metrech nad zemí. Na řezu, což bylo sedmdesát centimetrů nad zemí, měl kmen v nejširším místě dva metry. Na kořenových náběžích pak ještě o metr víc.

Ani po „smrti“ ale nepřestane jimramovský velikán dělat radost zdejším obyvatelům. Už sice ne svým stínem a poskytováním tichého zákoutí, ale hlavně dětem. Pavel Borovský chce z pařezu vyřezat alespoň místo k posezení a dětské hry. Zkušenosti rozhodně má. Před jeho domem totiž od loňského léta stojí nejenom děti obdivovaná pařezová chaloupka jako vystřižená z pohádek Z mechu a kapradí. Pro ni posloužil zbytek kmene lípy z Telecího pamatující dokonce dobu Marie Terezie.

**Část kmene smrku z Bludníku použil
pan Borovský jako podporu
přístřešku u své provozovny**

**Vzorek kmene smrku
v Síni rodáku**

Slavnostní uvedení knihy Paměti pana vikáře Šedého

Karafiátova síň na
evangelické faře
19. října 2008

http://jimramov.klubslnicko.cz
e-mail: otevreno@klubslnicko.cz

OTEVŘENO - JIMRAMOV 2008

17.-24. srpna 2008

neděle 17. srpna

vernšáz výstavy
fotografi Jana Špíchal

pátek 22. srpna

- hudba: Krajda blues
Tři dny na břše
Jericho
Lajky
Eggnoise
ProFunkUnit

sobota 23. srpna

- filmy: Den sedmý, osmá noc
Případ pro začínajícího kata
krátké filmy Miloše Kameníka
- divadlo: Zkládanka: pohádky
- hudba: The Partisan
Plebs - Oli&Lu
Pranic
Sestry Steinyov
Společni hlupců
Nsango malam
Luboš Beňa/Matěj Ptaszek
Slávek Hanzlík & Groovy Lix
Vladimír Mišík & Etc.
Karpatské Horké
Quanti minoris
Fast Food Orchestra

neděle 24. srpna

- hudba: Quakvarteto
- film & beseda:
Oni, My a Skitskoj

Adresa předprodeje:

BRNO - Indice, Štefánikova 9
CHRUDIM - Městské IC, Krasovců nám. 1
JIMRAMOV - bud. k. a. Hromádka
POLČÁK - Jiráskovo nám. 200
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ - Městské IC, Vzdělávací nám.
PRAHA - hud. národní akademie, Národního 10, Praha 1
ZDAR NAD SÁZAVOU - hud. národní akademie, Štefánikova 1
Klub Božský, náměstí Republiky 11

Festival Otevřeno - Jimramov 2008

Opět jsme se pokusili připravit chuťně menu, jak souhlasí. Pro devatenáctáté to není jednorázové, vlnou času trváje i tuhle skály a povím vám také není zcela přehlévk, ale je to zábrava, jak se káží souhlasí. Nečeďte doma, nečeďte na poslední chvíli, ale dlečte alternativy, aby Vám snad něco neustálo, přivleče do Jimramova, tady se neustálo, tady se nečeďte, jestli přivleče něco lepšího než je a bude možná odlišnější se směřem větu, tady se degustuje z chutí neznamých, pozapomenutých, nebo jen na vedlejších kolejkách, na ústích vzájemnosti. ... Ku zraťu!
Zvou pořadatelé

PROGRAM FESTIVALU

neděle 17. srpna:

15:00 vernšáz výstavy fotografi Jana Špíchal
(výstavní síň U Sv. Jana na náměstí)

pátek 22. srpna:

hudba (park Bludník):

19:00 **Krajda blues** – Mladý blues-jazz-rock z Poličky.
19:40 **Tři dny na břše** – Kapela z Loděnice tihoucí od „blues v bílém“ přes big beat čím dál více přibližně k šansonu nebo tak.
20:40 **Jericho** – Stabilitní inventář festivalu pořád ještě mezi živými, snad jen ten Mišík se drží děle. I tady se táhne blues do přehlévkých konců.
21:40 **Lajky** - Alternativní pop&roll z Třebě.
22:40 **Eggnoise** - Tak jako v sobě slovo eggnoise spojuje maximální řád s chaosem, tak má kapela eggnoise sofistikovanou hudební kompozici s punkovým drívem a živelností. Kapela počala svou pout kolem roku 1994 a od té doby se neustále vyvíjí ve všech ohledech. Křivka kterou rýsuje procházející hudebními žánry jako grunge, punk, rock, jazz a pop se neustále rozšiřuje jakousi odstředivou silou.
00:00 **ProFunkUnit** – Funk is not dead.

sobota 23. srpna:

filmy (v místní sokolovně):

9:00 **Den sedmý, osmá noc** (ČR, 1969, 103 minut, režie: E. Schorm, scénář: Z.Mahler); **Případ pro začínajícího kata** (ČR, 1969, 104 minut režie: Pavel Juráček, scénář: Pavel Juráček.

divadlo (park Bludník):

10:00 soubor Zkládanka – pohádky

Divadelní soubor Zkládanka vznikl jako oddíl divadelního souboru Chandrarad působícího v Novém Městě na Moravě pod ochranné záštity křivky občanského sdružení Lyrina lenina. Zkládanka není gramaticky špatná, název vznikl ze složení jmen zakládajících členek. Na počátku tedy byla Zdenka, Klára a Danka...inscenace **Puf a Muř na vesnici** vznikla podle knihy Nataši Tátnské. Jde o malátské divadlo určené dětem od pěti let, vyprávějí o dvou hravých koocech, kteří během prázdnin na vesnici potkávají nové kamarády a zažívají veselá dobrodružství.
inscenace **Pohádka o princí a dřevěném mečem** je obnovenou inscenací souboru. Dramatizace vznikla podle stejnojmenné knihy Jiřeta Hanzlíka. Pohádky je určena také pro děti od pěti let, je doplněna autorskými písníčkami a diváci se na jejím ději přímo podílejí.

hudba (park Bludník):

12:00 **The Partisan** – Ostrovni kytarovka z Pardubic.
12:40 **Plebs – Oli&Lu** – Slovenské akustické folkové trio „s prichůvou chutí a škorice“.
13:40 **Pranic** – Folk-rocková skupina PRANIC z Trutnova oslavila v dubnu 2008 třetí rok svého trvání, hudební historie jednotlivých členů je ale mnohem starší. Ondřej Halama, kapelník a autor většiny písní, byl zakládajícím členem křefatanské „undergroundové“ skupiny Lidí&Veik. František Tomáš hrával v různých rockových kapelách a později se svým bratrem a současnou manželkou Alenou ve formaci s názvem „Thomasband“. František s Alenou a Ondřejem spolu hráli již od poloviny 90. let a to předně v evangelickém prostředí. Horza Dekány začínal s rockem, ale ve folku našel zalíbení. Mimo jiné účinkuje také v poprockové kapele „Zdrovily Woody“. V roce 2007 přibyl do skupiny fletnista Mita Maier, současník Ondřejův, který kdysi hrával se skupinou Bohdana Mkolátska a z té doby je také držitelem Porty.
14:40 **Sestry Steinyov** - Sestry Steinyov jsou na koncertech obdivuhodně svou bezprostředností, takřka veselá, rebelská. Obě dámy jít každé špatné svědomí s pívabem a šarmem, jemuž lze jen podlehout.
15:40 **Společni hlupců** - Trochu etno, trochu worldmusic, v každém případě bigbeat, něco šansonu, žitka latiny, ozvuky baškánských melodí, texty někdy v češtině, jindy rumunské, francouzské, španělské, srbochorvatské či v ruštině, vždy však barevná hudba z Teplic, kterou obstarávají dva vokály, kytara, housle, saxofon, akordeon, basa a bicí. V letošním roce vyšlo kapely Společni hlupců u vydavatelství Ears&Wind první CD nazvané Sudeťanmusic.

16:40 **Nsango malam** - Nsango Malam znamená v jazyce linga Dobra zpráva. Zároveň je to název jedinečného seskupení zpěváků a hudebníků, které v Čechách nemá obdoby. Členové této skupiny pocházejí z afrického Konga a Angoly, kteří v současné době žijí a spoluprací se svými kolegy z České Republiky vystupují v České republice. Specializují se na africkou duchovní hudbu, tzv. gospel a duchovní písně inspirované tradiční folklorní hudbou své mateřské země Konga, které je hudební africkou velmočí, a která inspirovala mnohé umělce z ostatního světa.
17:40 **Luboš Beňa/Matěj Ptaszek** - Slovenský hráč na rezofovníku gitaru Luboš Beňa a Matěj Ptaszek, český pouliční bluesový hudebník, se vracují k tradiční formě černošské hudby 20. a 30. let. Rezofovník gitara, či dobro, původní vynález slovenských emigrantů bratřů Dopjerovců z roku 1927, sa v Beňových rukách stává rytmicky nasmírem přesným a výrazovou citlivým nástrojem. Beňa putoval za autentickým pouličním blues do oblasti amerických států Mississippi, Arkansas a Tennessee – a na jeho interpretaci je poznat zkušenost s ľudovým, uvolněným a skromným pojetím této formy.
18:40 **Slávek Hanzlík & Groovy Lix** - Sweet bohemian grass. Bluegrassový kytarista usazený v Kanadě a nahrávající např. s Belou Fleckem.
20:00 **Vladimír Mišík & Etc.** - Co psát o legendách? Copak je někdo, kdo by nevěděl, o koho a co jde? Takže letos konečně i v Jimramově. Těšme se.
21:30 **Quanti minoris** – Repertoár Q.m. tvoří zhuďebné písně středověkých autorů (většinou anonymních, ale i např. F. Vilón). Hudba je vlastní a je pouze inspirována hudbou z přelomu středověku a novověku. Pro podpoření autentické atmosféry jsou použity sklady nebo části skladeb mistrů tohoto období, např. John Dowland, M Praetorius, J.S. Bach apod. Zároveň lze Q.m. zařadit jako historizující folkrock s keltskými kořeny. Za nejvýstřednější označení lze považovat hradi podobu rocku, tedy „hradrock“.
22:45 **Karpatské Horké** - Zostava Karpatského Horkého pozostáva z piatich mladých, milých, usilovných a do istej miery aj talentovaných obyvateľov Malokarpatského regiónu. Na záostav svojej kapely zažívali nielen svoj geografický pôvod, ale aj to, ako mnohým poslucháčom chuť ľudové píesne odhodlane korenén bigbitom (pozn. "horká" v slovenčine znamená "hořká").
00:00 **Fast Food orchestra** – The Ska Rocksteady Warriors

neděle 24. srpna:

hudba (evangelický kostel):

10:00 **Quakvarteto** - Soubor alternativní akustické hudby (zař. 1994), jehož kreativita i interpretace vychází z klasiky, ale protože všichni čtyři členové působí v mnohem širších polích, sbíhají se a potkávají v jednom bodě, ve kterém nacházejí společně neidentifikovatelný a světebytný proud hudební řeči.
film (v místní sokolovně):
13:00 **Oni, My a Skitskoj** (ČR, 2008, 52 minut, režie: Z.N. Brčkovský), dokumentární film & beseda s režisérem Z. N. Brčkovským

Další atrakce festivalu:

IRSKÝ STAN - irská káva de původní receptury a jiné vitamínové bomby, třeba duo HAM & přátelé (překvapení již téměř inventárního kulatého ovoce), Luboš Beňa/Matěj Ptaszek (!)

ČAJOVNA - čaje černo, zelené, medovina, příjemné posezení...

JIDELNA U HLADOVÉHO SLUŇIČKA - vegetariánská i klasická hodnota strava

PIVNÝ STAN - obsluha mímá, pesny rychlé

VÝTVARNÁ DÍLNA - tentokrát Divoké husy nepříteli se svým workshopem, neb se uhlížely na Trutnově, ale snad bude možná nějaká jiná alternativa ...

Informace pro návštěvníky:

Nocovat je možno ve vlastním spacáku buď v místní sokolovně, nebo přímo v parku Bludník, kde si můžete postavit stan, popíjíte se a uolíte přímo pod širák. Doporučuje se sepsé jítrovo prádlo, noci na souotcích dvoů. Nek bývat chladně!

Vstupenky na festival si můžete zakoupit buď na místě (pátek 150,- Kč, sobota 200,- Kč, permanentka 300,- Kč), nebo permanentka v předprodeji (230,- Kč). Informace o slevách naleznete na festivalovém webu.

Spojení do Jimramova - nejlépe autobusem z Poličky, Žďaru nad Sázavou, Nového Města na Moravě, Bystřice nad Pernštejnem nebo Sněžného.

ZNAČKA PROGRAMU VYHRAZENA!
Kvalitně čep jsou zobrazené, může být i jinými!

Program festivalu

Jimramovský park Budník ožije festivalovým veselím

Vys
14/8 08

Jimramov/ Park Bludník v centru Jimramova ožije na několik dní divadelním, výtvarným a především hudebním ruchem.

Devatenáctý ročník festivalu Otevřeno odstartuje již 17. srpna vernisáží fotografií Jana Šplichala.

Divadelní happening

Divadelní a hudební část festivalu bude zahájena v pátek 22. srpna v 18 hodin, kdy proběhne na jimramovském náměstí divadelní happening.

Na něj v 19 hodin plynule

naváže hudební reprodukce v parku Bludník, v němž se bude i nadále odehrávat převážná část festivalového veselí.

Jimramov bude akcí žít po celý víkend a znít jím bude jak hudba osvědčených umělců, tak i méně známých kapel.

Diváci se mohou těšit například na Vladimíra Mišíka, Sestry Steinovy, Egnoise, Pranic, Fast Food Orchestra nebo Pro Funk Unit.

Stejně jako v loňském roce mohou všichni zájemci v průběhu festivalu navštívit také Irský stan, kde na ně čeká muzika v podání skupin

Luboš Beňa & Matěj Ptáček a Duo Ham. K dispozici bude také pravá irská káva a mnohé další atrakce.

Filmové lahůdky

Na filmové fanoušky čeká promítání filmů například Evalda Schorma nebo několika krátkých filmů Miloše Kameníka.

Během sobotního odpoledne mohou návštěvníci vybit své umělecké sklony ve výtvarné dílně nebo si užít některé představení divadla Zkládanka. (sev)

OTEVŘENO JIMRAMOV
2008

SPOLČENÍ HLUPCŮ. V sobotu 23. srpna zazní na jimramovském festivalu Otevřeno také hudba teplotické skupiny Společení hlupců. Kapela vznikla na jaře roku 2004 spojením již vyspělých muzikantů s nehuděbníky. Díky své invenci a pili se začala zvolna prosazovat do klubů a na pódia festivalů. V pestrém nástrojovém složení kapely nechybí housle, saxofon a akordeon. Teplotičtí hudebníci se nezříkají vlivů balkánské, španělské či cikánské melodiky, francouzského šansonu, reggae, jižanského blues či třeba latinskoamerického tana. Na sídlonku roku 2007 vyšlo kapele debutové album Sudetenmusic.

Žďárský deník 14. 8. 2008

Klub Sluníčko - Unijazz pořádá ve spolupráci
s městysem Jimramov
v rámci festivalu Otevřeno 2008 výstavu:

Barevné fotografie Jana Šplíchala

17. - 29. srpna 2008

**Vernisáž výstavy se uskuteční
v neděli 17. srpna 2008 od 15ti hod**

Otevřeno denně

**Výstavy ve
výstavní síni
U Jana**

Sakrální čas

Vernisáž v neděli 13.7. v 10:00 hod.
za účasti autorky

uvádí Mgr. Stanislav Cik

Hudební vystoupení: skupina Nahonem

13.7. - 25.7.2008

výstavní síň USv. Jána, Jimramov
denně 10:00 - 12:00, 13:00 - 16:00

**Výstava paličkovaných krajek,
obrazů, keramiky a šperků Klubu
inspirace a ateliéru Metea**

Zájezd důchodců

Zámek Nové Hrady

Zájezd důchodců

Nové Hrady

Zájezd katolických farníků

Západní Čechy
- klášter Teplá

Svatováclavská pouť v Sedlištích

Bohoslužba před
kapličkou 28. září

Jimramovští křesťané slaví týden společných modliteb

Vysvětl. 24/1 2008

Na dobrých vztazích katolíků s protestanty se podepsal už hrabě Belcredi

JITKA VOGLOVA

Jimramov/ Týden mezi šestým a třináctým lednem je nejen pro Jimramovské tradičně týdnem společných modliteb za jednotu křesťanů.

Slavili ho nejprve v Jimramově u katolíků a v sobotu budou pokračovat i se třemi spolejnými pěveckými sbory u sněženských evangelíků. Letos o to slavnostněji, protože je jubilejní.

Přesně před sto lety totiž založil v americkém Graymooru anglikánský kněz Paul Wattson takzvanou Společnost smíření, která usilovala o sblížení jednotlivých křesťanských církví, do té doby pouze existujících vedle sebe. O šedesát let později, také díky druhému vatikánskému koncilu, svolanému papežem Janem 23. se stal týden společných modliteb běžnou součástí církevního kalendáře většiny křesťanských církví po celém světě.

Když vyhoří kostel

Přesto jsou ale společné bohoslužby různých křesťanských denominací, zaštitěných ekumenickou myšlenkou, záležitostí spíše městskou a většinou více akademickou, než praktickou. Lidé, kteří se téměř vůbec neznají, se jednou ročně sejdou při společných modlitbách.

Podle jimramovských farářů, katolického Jakuba Holíka a evangelického Tomáše Jirků, má však mnohem větší smysl ekumenismus praktický, každodenní žitý. Právě takový, jak ho znají a praktikují už léta v Jimramově. Neříkáme si mnoho vesnic, kde by se katolíci složili na opravu vyhořelého evangelického kostela, nebo nabídli svým bratřím v Kristu v době, kdy protestantské modlitebny nesměly mít věze ani zvony, že nechají odliť zvon společně a budou jim svolávat k pobožnostem jak katolíky, tak evangelíky.

Není u nás mnoho sborů a farností, kde by se několikrát

Tomáš Jirků

Narozen 1950, pochází z Prahy. Vystudoval evangelickou teologii a od roku 1975 je v církevní službě. Jako evangelický farář působil v Prosetíně, v Pržně a od roku 1991 také v Jimramově.

Jakub Holík

Narozen 1971, pochází z Brna, vystudoval katolickou teologii a od roku 1997 je knězem. Pět let studoval v Itálii, šest let byl vojenským kaplanem. Od roku 2005 je diecézním knězem a katolickým farářem v Jimramově.

za rok členové obou církví i se svými pěveckými sbory účastnili jedné bohoslužby, kde by společně pořádky biblické hodiny či Třikrálovou sbírku a kde by se faráři vzájemně zvali k takovým událostem, jako je bířování nebo konfirmace.

Nebyli jste někdy členy své církve osocení z toho, že se z vás stává příslušník té druhé církve?

J.H. Ne. Myslím, že má-li plnit ekumenismus svou funkci, musí být všichni zúčastnění pevně zakotveni ve své vlastní tradici. Já musím být věrohodný katolík. Ekumenismus není rozdělení a smíchání různých církví v jednu kaši, ale spíše uvědomění si toho společného a pochopení a uznání toho rozdílného.

T.J. Toho společného je přitom víc jak devadesát procent. V dalších pěti jsme si velmi blízko a v posledních pěti procentech vedeme stále

rozbor. Tyto rozdíly nemá myšlenka ekumenismu potlačit a vytvořit nějaké jednotné supernáboženství. Naopak se máme učit se v té rozdílnosti respektovat. Lidé tu už dlouho žijí v dobrých vzájemných vztazích, aniž by se z evangelíků stávali katolíci a naopak. Čím to je, že v mnoha okolních vesnicích to takto nefunguje?

T.J. O svornosti obou církví píše už Jan Karafiát ve svých pamětech z konce devatenáctého století, v době, kdy tu ještě nikdo neznal pojem ekumenismus. Je to zřejmě v lidech. A možná s tím souvisí i fakt, že Jimramovsko bylo díky vrchnosti uchráněno tvrdých jezuitských misí, které postihly mnoho okolních obcí. Vrchnost je sem nepustila s tím, že nejsou potřeba. O tajných evangelících na svém panství dobře věděla, ale nepráskla je. Tu vzájemnost samozřejmě rozvíjeli i jednotliví faráři, kteří tu během let působili.

Velkou zásluhu mají například dvojice katolický farář Karel Cikrle a evangelík Jiří Tomeš.

Odkud jste do Jimramova přišli? Byli jste na takové vztahy mezi církvemi připraveni?

J.H. Než jsem přišel do Jimramova, byl jsem šest let vojenským kaplanem. Bylo nás několik kolegů, každý z jiné křesťanské církve, takže jsem na ekumenické společenství a rozhovory docela zvyklý. Předtím, když jsem studoval v Itálii, jsem něco podobného nezažil. I mé ekumenické názory byly spíše jen akademické.

T.J. Na svém předchozím působišti v Pržně na Valašsku jsem bohužel zažíval spíše opak. K ekumeně tam nebyla vůle na jedné ani na druhé straně. Bohužel to taky patřilo k místní tradici. A kdybych chtěl vejít do katolického kostela, asi by mi to bratři evangelíci neodpustili. Má žena tam

měla katolickou kamarádku, s níž si vyměňovala oblečení na děti – ale až za tmy, aby je nikdo neviděl. Absurdní.

Co nejdůležitějšího se událo na cestě ke sblížení vašich církví během těch sto let?

J.H. – Kromě toho, že jsme si začali sebe vzájemně vážit a začal mezi námi dialog, objevili jsme my, katolíci, díky protestantům také důraz na písmo svaté, který byl jaksi zastunut. U nás nebylo dřív zvykem, aby si lidé běžně doma v rodině četli Bibli. Velký pokrok je také ve vzájemném uznání křtu, jako základu víry.

T.J. Pro mě je další úžasnou věcí například ekumenický překlad Bible, sepsaný navíc v době socialismu, kdy se zdálo všechno marné, skupinou odborníků z různých křesťanských denominací. To, že v tak důležité věci se lidé dohodli, že budou vzájemně respektovat vnímání té které biblické pasáže i jinými křesťanskými očima. Nás, evangelíky, mohou katolíci inspirovat svou větší citovostí a zaměřením na modlitbu.

Co se dá v budoucnu na cestě sblížení církví ještě čekat?

J.H. To se neodvažuju předpovídat. Před třiceti lety by nás vůbec nenapadlo, že budeme vzájemně uznávat křest. Registruji, že současný papež sám má snahu provést jakousi revizi vlastní funkce, aby ji zbavil nánosů, které k ní nepatří. Dochází také k velkému pokroku v dialogu s pravoslavnými. V místním měřítku doufám, že se budeme dále vzájemně inspirovat a řešit společné věci, kterých není málo. Například u smíšených manželství.

T.J. Je hodně věcí, které vlastně nejsou důležité, přesto jsou mnohým za důležité považovány. Například některé symboly, které lidé vnímají jako znak určité církve. Přitom mnoho jich je všem křesťanům společných. Nad to se snad během let povznese a zaměříme se víc na společné ztíšení a také na společné dílo, jako je třeba pomoc bližnímu v nouzi...

Žďárský deník
24. 1. 2008

**Římskokatolická farnost Jimramov ve spolupráci s Úřadem
městyse Jimramov Vás zve na adventní koncert**

**brněnského smyčcového kvarteta Quartetto di Gioa složeného z posluchačů
JAMU:**

**Václav Zajíc - první housle
Kristina Czajkowská - druhé housle
Klára Hegnerová - viola
David Hrubý - violoncello**

PROGRAM:

**W.A. Mozart: Malá noční hudba II. a III. věta
J. S. Bach: Air
A. Corelli: Vánoční concerto grosso
J. Haydn: Smyčcový kvartet g moll "Jezdecký" - I. věta
B. Martinů: Concerto da camera - II. věta
E. Grieg: Gavotta ze Suity z časů Holdbergových
A. Dvořák: Smyčcový kvartet Es dur "Slovanský" - II. věta
E. Zámečník: koledy**

**Adventní koncert v
katolickém kostele**

**Koncert se koná 2.adventní neděli
7. prosince 2008 v 15.00 h. kostele Narození Panny Marie
v Jimramově**

Těšíme se na Vaši návštěvu!

Město vyrušil o víkendu ^{Vysočina} ^{20/2 2008} příchod napoleonského vojska

Uniformy řadové pěchoty, voltizérů, granátníků i markytánek viděli Jimramovští

ARMÁDA. Vojáci císaře Napoleona obsadili o víkendu centrum Jimramova. Foto: Ivan Lidmila

IVAN LIDMILA

Jimramov! Vojáci císaře Napoleona přitáhli o víkendu do Jimramova. Svým příchodem vzbudili rozruch nejen mezi místními, ale i mezi turisty.

Sobota odpoledne. Nejprve řízný marš a zvuk bubnů. Líde na náměstí v Jimramově otáčejí hlavami, co že se to vlastně děje. A překvapení nekončí, vojáky asi čekal jenom málokdo. Na jednom konci náměstí se začínají objevovat muži a ženy v historických uniformách z doby napoleonských válek. Kde se tady berou? To se ptá se skoro každý.

„Jsme skupina lidí zabývajících se vojenskou historií. Jezdíme sem už čtvrtý rok. V nedalekém Ubušíně máme chalupu, kde si děláme tradiční takovou secvičnou. Nebojujeme, protože to nebylo jenom o boji, ale také o manévrování, které se právě učíme. Každoročně patří sobotní odpoledne návštěvě Jimramova a zdejší cukrárně, kde si po náročném

výcviku odpočineme.“ vysvětlil přítomnost Napoleonského vojska René Ragas z brněnského Sdružení příznivců vojenské historie.

Vojáci jak z učebnice

Uniformy řadové pěchoty, voltizérů a fyzilírů, granátníků, a pochopitelně nechybí ani markytánky. Zkrátka vojáci císaře Napoleona jako vystřižení z učebnice.

Granátníci patřili k elitním jednotkám, voltizéři byli elitní střelci a fyzilíři základní pěšáci.

K výzbroji patřily pušky, přičemž granátníci a důstojníci měli ještě šavli.

Každý koníček něco stojí, a takový, co je spojen s historií a vojenstvím, není rozhodně nejlevnější. Jenom uniforma řadového pěšáka přijde na desítky tisíc korun. Jak vlastně vypadá popisuje Petr Krejčí z Občanského sdružení přátel vojenské historie z Veselí nad

Moravou: „Mám na sobě uniformu pěšáka třicátého pěšího pluku, voltizérské roty. To byli vybraní vojáci, kteří uměli nadprůměrně dobře střílet. Na sobě mám převléčnickové kalhoty, pod nimi mají být krátké, bílé, soukenné kalhoty s černými kamašemi.“

Protože si ale vojáci chtěli oblečení při taženích šetřit, nosili tyto převléčnickové kalhoty, dnes by se reklo jakési monterky. Šlo se to z různých látek, nebyl na to žádný předpis.

„Tyto moje tedy vypadají trochu jako pyžamo. Jinak je základem uniformy francouzského vojáka modrý frak s bílou náprsenkou. Rukávky ukončovaly různé barevně vyznačené patky plus epolety. Barva límců rozlišovala jednotlivé druhy pěchoty. Jako pokrývka hlavy slouží dvourohý černý klobouk s kokardou a zelenožlutým chocholem,“ řekl Petr Krejčí.

Neomyslitelnou součástí uniformy vojáka byla jeho

torna, ve které nosil vše potřebné k životu v poli. K torně byl řemínky připevněn šedý plášť do nepříznivého počasí. Další nezbytnou součástí výstroje byla nábojová brašna pro určený počet nábojů a křesacích kamínků.

Napoleon táhl ke Slavkovu

V Jimramově a okolí možná jenom málokdo ví, snad jen ti nejběhlejší v dějepise, že Jimramovsko a doba Napoleonských válek k sobě bezesporu patří. Zdejší krajem totiž táhla v roce 1805 armáda ke Slavkovu, kde se odehrála jedna z klíčových bitev. Vojáky v uniformách napoleonského vojska na Jimramovsku neviděl určitě naposledy. Chystají se tam i napřesrok.

„Začátek roku ještě není tak náročný na přesuny po řadě akcí. Je třeba si zopakovat manévry, takže pokud to půjde, opět přijedeme“, řekl René Ragas.

Zima se vrátila. Silnice se staly pro řidiče pastí

Vysočina
27/3 2008

Na dálnici D1 u Humpolce se stala největší hromadná nehoda v Česku

IVAN LIDMILA

Jimramov/ Zima se ještě rozhodně nevzdala. To vidí každý při prvním pohledu z okna, ale nejvíc trápí nečekaně velké množství napadlého sněhu řidiče. Po středěční největší nehodě vůbec v Česku na dálnici D1 u Humpolce se na druhý den odehrály další desítky nehod na celé Vysočině. A výjimkou nebyly tradičně ani po každé nadílce sněhu v kopcích uvázané kamiony.

Opět pastí pro řidiče kamionu se stal kopec Horka v Jimramově ve frekventovaném směru na Nové Město na Moravě. Při náhlém přídělu sněhu tady stojí prakticky po každé nějaký smutný řidič se svým nákladním autem. Nutno ale říci, že jde převážně o nákladní auta bez obutých řetězů, i když na jejich potřebu upozorňují dopravní značky.

Nejinak to bylo i v pátek. Brzy ráno tady uvázlo nákladní auto, a to navíc tak nešťastně, že je bylo možné vyprostit pouze s obtížemi a za použití speciální techniky. Řidič strávil nechtěně v Jimramově několik hodin.

„Býval bych ten kopec vyjel, jenomže před jeho vrcholem v prudké zatáčce stála dodávka, a já musel zastavit. Potom jsem se snažil zcouvat dolů, a dopadlo to takhle. Auto se na kluzké vozovce utrhlo a sjelo na stranu,“ přiblížil situaci, po níž se dostal do problémů, šofer kamionu. Přes Jimramov se vydal jako nejkratší cestou s nákladem směřujícím z Moravské Tře-

NEHODA. Nákladní auto uvázlo v jimramovském kopci tak nešťastně, že hrozilo jeho převrácení. Foto: Ivan Lidmila

bové do Nového Města na Moravě a posléze Hlinska.

„Tuto trasu mně byl čert dlužný. Dnes už ani nestihnu složit náklad. A to jsem chtěl být doma co nejdříve na velikonoční svátky,“ zlobil se šofer.

Řidič nákladního auta měl s největší pravděpodobností smůlu, protože projížděl Jimramovem brzy po ránu. Téměř bezprostředně poté,

kdy v kopci uvázl, totiž byla vozovka upravená a bez problémů sjížděná.

„To je neuvěřitelné. Jakmile se tady něco stane, tak ten kopec posolí a je to bez problémů,“ divil se řidič, který na místě stál.

Místní silničáři se ale bránili: „Nemůžeme stihnout všechno. Zmíněný kopec je navíc zakázáno solit kvůli zákonům o ochraně přírody.

Patří totiž do Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy. Navíc každého s nákladním autem v tomto místě a několika dalších na Žďársku upozorňuje značka na potřebu obutí řetězů.“

Vyprostit nákladní auto z pastí v Jimramově se podařilo specializované firmě za pomoci těžkého jeřábu až v pozdních odpoledních hodinách.

elektriny, což si vlastně v reálném životě vůbec nedokážeme představit. Další

Žďárský deník 27. 3. 2008

Datum: 17.03.2008

Autor: (il)

Zdroj: Mladá fronta DNES

Strana: 02

Rubrika: Vysočina

Jimramov musel vzdát boj o jazykovou školu

Jimramov - Zklamání, neúspěch a prohra. Tak hledí v Jimramově na svůj bohužel neúspěšný záměr zřízení jazykové školy. Kvůli nesouhlasnému stanovisku úředníků kraje, potažmo pod ním pracujících agentur a komisí, nedosáhli Jimramovští na potřebné dotace Evropské unie.

Záměr jazykové školy v Jimramově trvá už dobře pět let. Především s ohledem na spolupráci obce s francouzským městečkem Meyrarques a zaměření školy hlavně na francouzštinu se zdál být projekt celkem logický. Navíc měl Jimramov možnost získat - a ne příliš drazé - vyhovující prostory v bývalé evangelické škole. Té se totiž chce Českobratrská církev evangelická zbavit.

„V jimramovské jazykovce se měly vyučovat především angličtina, němčina a francouzština. Právě výuka francouzštiny už má v Jimramově svoji tradici. Obec totiž už řadu let udržuje partnerství s francouzským městem Meyrarques. Odtud každé léto přijíždějí lektori do Jimramova pořádat několikátýdenní kurzy francouzštiny,“ řekl jimramovský starosta Pavel Kalášek. „Výuku jazyků jsme chtěli zajistit ve spolupráci s některou českou univerzitou a oslovit chce i univerzity zahraniční,“ konstatoval.

O všem rozhodují úředníci Novou školu hodlá ve městě využívat i evangelická církev. Ta tady chce mít zázemí pro studenty a hudebníky, kteří přijíždějí často do jimramovského evangelického kostela za hrou na velmi kvalitní varhany.

Jenomže...

Záměr pěkný, ale o všem rozhodují úředníci.

A největší slovo mají ti, kteří hodnotí projekty pro žádosti o dotace Evropské unie. A právě proti Jimramovu se postavili. Takže zde žádná jazyková škola nebude a objekt bývalé školy je dalším v centru městyse, který hyzdí památkovou zónu.

„Byla by možnost žádat o dotace opakovaně, ale už nemáme sílu podstupovat to složité martyrium s naším úřednickým šimlem,“ dodal Kalášek.

Foto popis| „RUINA“. Vedle sebe stojí bývalý hotel Koruna, ostuda jimramovské památkové zóny, a bývalá evangelická škola (na snímku), jež také nemá do ruiny daleko. Jazyky se tu vyučovat nebudou...

Foto autor| FOTO: IVAN LIDMILA

Lidé nechtějí „stěnu“ proti vodě

Jimramovským vadí, jak chce město čelit hrozbám řeky

Jimramov - Ne navržené podobě protipovodňového opatření v Jimramově říká vznikající petice. Lidem se nelíbí zvažované řešení použité ve studii proveditelnosti. Počítá totiž s jakousi stěnou, která by měla vyrůst vedle současné hráze a dosahovat výšky jeden metr nad ni.

Povodně a opatření proti nim, zabraňující poškození majetku obyvatel, jsou po zkušenostech z několika uplynulých let jedním z nejčastějších problémů řešených obcemi. Výjimkou není ani Jimramov, ležící na soutoku řek Svratky a Fryšávky. Při povodni v roce 1997 tady řešily pojišťovny pětadesát pojistných událostí. A po roce 2000 zahrozila řeka Svratka už několikrát.

„Dvakrát nebo třikrát jsme stáli těsně před rozhodnutím evakuace,“ potvrdil starosta Pavel Kalášek.

Studii teď posuzují úředníci Tedy dobré důvody k protipovodňovým opatřením. Obzvláště při stále častějších varováních meteorologů před opakujícími se záplavami.

Vedení Jimramova proto ve spolupráci s povodím Moravy připravilo studii. „Abychom vůbec zjistili, jaké řešení je nejlepší, musela být vypracována studie proveditelnosti. Ta je nyní předložena k posouzení úředníkům ministerstva zemědělství. Pokud dostaneme souhlasné stanovisko, dojde teprve k vypracování konkrétního projektu. A ten určí podobu zábran,“ konstatoval Kalášek.

Zmíněná studie opravdu obsahuje některými obyvateli kritizovanou podobu zábran. V části dnešní regulace počítá na obou březích řeky s betonovými prefabrikáty postavenými na mikropilotech u paty hráze na její vnější straně. Mají být vysoké dva a půl až tři metry, podle současné výšky hráze a nyníjší její korunu přesáhnout o jeden metr.

„Na straně z našich zahrádek se bude tyčit třímetrová betonová stěna. Nedostaneme se vlastně vůbec k řece a i vzhledově to bude špatné,“ říká jeden z petitentů.

Výhrady k přístupu ze zahrad k řece a ani pohledovost stěny však nejsou podle jimramovského starosty oprávněné. „Sypaná hráz do požadované výše není možná. Val by zabral polovinu přilehlých soukromých zahrad. Prefabrikované díly upřednostňuje studie s ohledem na jejich vyšší kvalitu, než je betonování na místě. Ve hře jsou však současné i zděné stěny. Prefabrikáty by měly i tu výhodu, že mohou imitovat kámen. Samotná stěna má být viditelná pouze asi jeden a půl metru nad zemí, zbytek se zakryje zeminou a osázenou zelení. Co se týče přístupu k řece, počítáme s každé zahrady se schodištěm a brankami,“ vysvětluje starosta.

Vrchol stěny bude ozdobný Dosypáním současné koruny hráze k zamýšlené stěně, se navíc dosáhne rozšíření vrcholu. Tím se zlepší výrazně i možnost pohybu chodců využívajících často břeh řeky k procházkám. Vrchol zamýšlené stěny by měl být ozdobný a v něm zakomponován elektrický přívod s osvětlením. Koruna hráze by pak sloužila jako jimramovské korzo.

Součástí protipovodňových opatření má být i rozšíření koryta řeky v její dolní části, aby se tok vody pod Jimramov v době povodně nezpomaloval. Nad Benátským mostem se také počítá s umístěním čerpadla.

Jestliže dojde až ke zpracování projektu, hodlá se obec nad jeho podobou sejít s jimramovskou veřejností. A ta bude mít nakonec poslední slovo.

Pokud dojde až na zpracování projektu, hodlá se obec nad jeho podobou sejít s veřejností a ta bude mít nakonec poslední slovo.

Hry bez katastru 9. 2. 2008

Vila Josefa Železného

Jimramov, Dolní čp. 257

Jaroslav Kincel – Lev Krča – Stanislav Tobek

1936–1937

V roce 1934 byl v Praze-Krči v ulici K Habrovce 8 postaven funkcionalistický domek s ocelovou konstrukcí. Jeho autory byli mladí absolventi školy architektury Josefa Gočára na pražské Akademii výtvarných umění Jaroslav Kincel, Lev Krča a Stanislav Tobek. Ti byli přesvědčeni, že ocelová kostra, vyrobená ve Vítkovických železárnách, umožní velmi rychlou montáž rodinných domků. Celý systém si dali patentovat, nicméně se zdá, že očekávání nebylo naplněno. V Praze pak vznikl jen jeden další objekt v tomto systému – dvojdům v Nepomucké ulici 11-13 v Košířích (1937; vlastníkem jednoho byl architekt Tobek). Přesto se podařilo autorům aplikovat svůj nápad i mimo hlavní město.

Stalo se tak díky osobním vztahům jimramovského obvodního lékaře Josefa Železného na architekta Lva Krču (1902–1945), který pocházel z nedaleké Velké Bíteše a v oblasti Novoměstska měl více zakázek (byl to mimochodem rovněž skvělý atlet, lyžař a sportovní fotograf). Železný koupil parcelu na krásném místě u betonového mostku přes řeku Svratku. Jednalo se však o záplavové území,

proto neměl být dům podsklepen. Se stavbou bylo započato v roce 1936, hned po kolaudaci plánů. Dobové amatérské Železného fotografie zachycují rychlou montáž ocelové kostry a další práce na dokončení domku o rok později. Šlo o typickou funkcionalistickou stavbu s plochou střechou a terasou. Výrazným motivem je odvážně vyložená markýza nad vstupem. Venkovní schodiště vede do patra, kde byla umístěna ordinace MUDr. Železného se zázemím, za ní kuchyně a směrem na jihovýchod ve snížené části domu velký obývací pokoj s jídelnou a dětským koutkem. V horním patře byly kajutové ložnice a velká terasa nad obývacím. V přízemí pak garáž a další technické provozy a pokoj služebné.

Dům byl opatřen bílou vápennou omítkou, okenní rámy, vrata garáže i ocelové prvky, včetně odkrytého sloupu na nároží, byly opatřeny hnědočerveným nátěrem. Velká péče byla věnována také zahradě, osázené stromy a keři v romantickém duchu. Problematičnost stavby v záplavovém území se bohužel prokázala v době povodní v letech 1938, 1965 a naposledy 1997, kdy byl objekt

částečně zaplaven. Přesto se jedná o vynikající příklad funkcionalistické vilové architektury, o to vzácnější, že tato oblast byla vůči avantgardním výbojům dost imunní. Srovnání snese snad jen s nedalekou vilou v Dalečíně od Plečnikova žáka Ludvíka Hilgerta. Také konstrukční řešení je originální.

V současné době je dům po celkové rekonstrukci, zateplení fasády však bylo provedeno s respektem k charakteru této křehké architektury. Byla obnovena původní barevnost, pouze kovové prvky jsou dnes bílé. Vzhledem ke změně využívání domu (ordinace zanikla) byly v interiéru provedeny určité změny, ale původní zabudovaný nábytek, lampy na schodišti a další prvky zůstaly zachovány. Současný majitel uchovává rovněž originální dokumentaci, včetně působivých axonometrií, a také album s fotodokumentací průběhu stavby. /Z. L.

Literatura/ Antonín Málek, Lev Krča, *Architektura ČSR V*, 1946, s. 310. – Jiří Šebek, Jeden ze zapomínaných – akademický architekt Lev Krča, *Novoměstsko V*, 1995, č. 7, 18. 4., s. 3. – Krča Lev, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění. Dodatky*, Praha 2006, s. 419.

Z nové publikace Slavné vily kraje Vysočina

Okresní soutěž SDH 2008 Bobrová

Družstvo SDH Ubušín zvítězilo
v Bobrové
v okresní soutěži požárních družstev

**Z dokumentů přílohy Kroniky Jimramova 2008
vytvořil kronikář Pavel Novotný (2009)**